

МОЛОДІЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 19 травня 1983 року

№ 59 (3255).

Ціна 2 коп.

РОЗМОВА З СУЧАСНИКОМ

З ХВИЛЮВАННЯМ прочитав лист відомого механізатора, бригадира тракторної бригади № 2 колгоспу «Росія» Новоукраїнського району Віктора Степановича Андріяша. Запитання, які він ставить, адресовані кожній молодій людині, але насамперед нам, комсомольцям, хліборобам, від кого найбільшою мірою залежить виконання Продовольчої програми СРСР, завдань одинадцяті п'ятирічки.

Питання про моє місце в трудовому колективі — без перебільшення одне з основних питань, які стоять переді мною.

Минулий, 1982-й, був першим роком реалізації Продовольчої програми. І дуже відрізнявся для мене, що включився в неї саме комбайнером — після шести років роботи на колгоспному автомобілі вирішив спробувати сили у тракторній бригаді № 1. Звичайно, у сільськогосподарському виробництві всі роботи важливі. Але запитайте хлопців, хто з них не мріяв сісти на комбайн, коли важкий колос, здається, сам тягнеться до рук. Переконали: якщо йдеться про Хліб, кожен прагне бути на передовій лінії бити за нього.

Спроба була вдалою — намолотив понад 8 тисяч

центнерів зерна, виборов перше місце в районному та третє в обласному змаганні методів жнивирів. Мене відзначили цінним подарунком.

«А може усе це — випадковість? — вкрадався тоді сумнів. — Хіба ж можна перемогти уже на перших жнивях? Адже

РЕЗЕРВ — НАШЕ СУМЛІННЯ

суперники по змаганню, в тому числі в моєму колективі, — набагато досвідченіші?»

Сьогодні, коли готуюсь до других у своєму житті жнив, переконаюсь: дива не було. Працювали ж ми з моїм помічником Василем Колоколовим без простоїв, на максимально можливих швидкостях, не тільки від роси і до роси, а часом, коли виникла необхідність, і в росу, на найменших обертах, щоб не допустити втрат зерна. Жодного разу наш «Колос» не залишив лану.

Пізніше, допомагаючи деяким іншим господарствам району, ми зустрічалися з таким явищем. Місцеві механізатори нерідко гнали свої комбайни у бригаду — то на ремонт, то просто на «ночів-

У своїй розмові з молодим сучасником знайшли хлібороб порушив важливі питання конкретного внеску кожного у виконання Продовольчої програми, завдань одинадцяті п'ятирічки. В. С. Андріяш підкреслює, що у своїй роботі треба спиратися насамперед на потенціал власного трудового сумління. Сьогодні ми продовжуємо розмову з молодим сучасником.

А який мій особистий внесок у виконання Продовольчої програми, завдань п'ятирічки? Чим він вимірюється? Що я зробив? Чи зможу я працювати іще краще, іще ефективніше у майбутньому? Що для цього потрібно? Чи часто ставиш ти собі подібні запитання, молодий хлібороб, робітник, спеціаліст, науковець?

З розмови з молодим сучасником Героя Соціалістичної Праці В. С. Андріяша («Молодий комунар» за 26 квітня ц. р., стаття «Хліб наш на суцільний»).

ку». А вранці, доки зорі гойдають у полі, ми з Василем уже встигли відвантажити по чотири і більше бункерів збіжжя.

Дуже виручав нас іпатівський метод жнивирів. Цінність його насамперед у тому, що він концентрує техніку, людей, сприяє налагодженню оперативного обслуговування машин безпосередньо в полі. Якщо у нас і траплялася якась поломка, на допомогу од-

разу приходили ремонтники. Один із нас ставав їхнім підручником, а інший зймався профілактикою вузлів та агрегатів.

Головне на жнивях — надійність техніки. З нею пов'язано чимало проблем, найгостріша з яких — проблема запасних частин. Буває, що на складі палиці тріщать аїд тлх, які давно не потрібні, а необхідних бракує. Певна доля вини в цьому райсільгосптехніки, яка не

завжди виконує план реалізації по номенклатурі. То що ж, як немає запасних, сидіти скласти руки?

На селі можна чути таке прислів'я: «Що то за хазяїн, як корова реве?» Вислів цей перекладовою так: що то за працівник, коли робота стоїть? Взявся за діло — роби все, навіть не залежне від тебе, щоб довести його до кінця...

Довірили нам того року новітній комбайн. Але ще до того, як ми з Василем його одержали, колгоспні спеціалісти виявили заводський брак (попнув один дефіцитний вал). На початку весни направили на підприємство рекламацию. Справний вал надійшов звідти тільки під кінець жнив, тобто тоді, коли «забракований» комбайн уже видавав з бункера на першу тисячу центнерів зерна. Чи змогла б наша бригада вчасно віджинувати (а значить — запобігти втратам), якби він простояв на майданчику в чеканні запчастин? Необхідний вал я знайшов не так уже й далеко, в сусідньому колгоспі. А був він від списаної машини.

Реставрація частково зношених деталей — один із резервів. Вони могли б служити ще дов-

го, якби у бригадах були відповідні пристрої. Думаю, що над цим колгоспні раціоналізатори ще мало працюють. Разом з тим для нашої бригади це дуже актуальна проблема, бо техніка у нас в цілому вже не нова, і за продовження її життя позиції боротися не тільки механізатори.

Дві тракторні бригади в нашому колгоспі і обидві — комсомольсько-молодіжні. Це свідчення того, що молоді залишаються в селі. На черзі питання якості механізаторських кадрів: яка їхня кваліфікація, який ріпеч громадської свідомості? Загальні підсумки трудового суперництва відраділи — обидва КМК в цілому справляються із зобов'язаннями. Бригада № 2 перемогла в обласному змаганні молодіжних колективів першого кварталу року. А сьогодні прапор грудової слави піднято в колгоспі на честь нашої бригади. Хотілося б кожному з нас у найкращій мірі бути причетними до цих успіхів.

В. БАКУН,
механізатор комсомольсько-молодіжної тракторної бригади № 1 колгоспу «Перше травня».
Маловишківський район.

І РОСТИ, І ДІЯТИ

Учора минув рік з дня відкриття XIX з'їзду ВЛКСМ. Цей дату було приурочено день інформування молоді, що став подією в житті комсомолу Кіровоградщини. В комсомольських організаціях заводів, фабрик, колгоспів області відбулися зустрічі працівників обласного комітету і райкомів ЛКСМУ, лекторії з комсомольцями та молоддю. Мова йшла про успіхи, про окремі упушення в роботі по вико-

нанню рішень комсомольського з'їзду, про завдання на майбутнє.

Підсумки єдиного дня ще раз засвідчили, що завдання підвищення трудової і громадсько-політичної активності молоді, дальшого зміцнення її комуністичної ідейності і відданості Батьківщині, поставлене на з'їзді, глибоко хвилює радянську молодь. Про це свідчать конкретні справи комсомолу сьогодні.

ЦИФРИ І ФАКТИ

Пити не вичерпується вся багатогранна діяльність комітетів комсомолу області по комуністичному вихованню молоді, мобілізації її на виконання накреслених партії. Але у них, як у дзеркалі, відносно ясно відображаються і енергію єдиного трудового пориву тисяч молодих сердець і велич та поглибленість тих справ, які ще належить виконати.

▲ За рік, що минув від з'їзду, продовжувала зростати роль Ленінського комсомолу як античного помічника і бойового резерву партії. З 18 травня 1982 року в ряди комсомольців нашої області вступило 15 тисяч юнаків та дівчат.

▲ 119 комсомольсько-молодіжних колективів Кіровоградщини достроково впровадили із задоволенням другий рік п'ятиріччя. План зростання продуктивності праці в цілому по області виконано на 103,3 відсотка. За рахунок зростання продуктивності праці окрема 78,3 відсотка простоту промислової продукції.

▲ На промислових підприємствах області успішно впроваджується передова технологія, механізація, автоматизація виробничих процесів. Виробничі об'єднання по сільськогосподарському виробництву «Червона зірка» освоїли випуск комбінованого агрегату «КА-36».

▲ Ударно трудяться в серцевинному році п'ятиріччя комсомольсько-молодіжні колективи. Так, ІЛКСМ імені XIX з'їзду ВЛКСМ металургійної дільниці № 8 Світловодського заводу чистих ме-

талів (групиносець Віктор Прокопчук) виконав план випуску товарної продукції за квартал на 127,4 відсотка, зекономивши при цьому сировини і матеріалів на 28472 карбованці. З попередженнями виробничих графіків працюють комсомольсько-молодіжні колективи Олександрійського рудоремонтного заводу, Новоукраїнського автогоспартного підприємства № 10041, Бобринецького райпобуткомбінату, молодіжної фабрики колгоспу імені Калініна Новоархангельського району, Голованівської райсільгосптехніки та багатьох інших підприємств і господарств.

▲ В області 40,5 тисячі слухачів системи комсомольського полінавчання. Кожна третя лекція, що читається в молодіжних аудиторіях, — з проблем ідеологічної боротьби, міжнародних відносин.

▲ Торік в області створено 15 музеїв імітатів і куточків бойової слави, встановлено близько 50 імен невідомих героїв, проведено походи, заходи по історичних місцях.

В гуртжитках, студентських аудиторіях, цехах заводів і фабрик, будівельних майданчиків Кіровоградщини проходить учора день єдиного інформування. На знімку: пропагандист Н. СТАРЧЕВСЬКА з молодими робітницями виробничого швейного об'єднання. Фото В. ГРИБА.

НАПЕРЕДОДНІ дня єдиного інформування молоді секретарі комсомольських організацій, підприємств, колгоспів та установ, комсомольські активісти району зібралися в райкомі ЛКСМУ на нараду. Треба було ще раз уточнити завдання кожному, розв'язати невідкладні питання. Хсча, треба сказати, нарада продовжувалась недовго — всі організаційні пи-

виробничих справах усього колективу.

Перед комсомольцями та молоддю промкомбінату в день єдиного інформування виступила секретар райкому ЛКСМУ Марія Кордюкова. Розмова вдалася.

Цікаво й змістовно пропонує єдиний політдень акаж у колгоспах імені Артамонова, імені Гелішевського, імені 40-річчя Жовтня.

Новими успіхами в труді зустріли річницю комсомольського з'їзду хлопці з комсомолу в колгоспній бригаді тракторної бригади колгоспу імені 40-річчя Жовтня.

Тут приклад у труді подає комсорг Олександр Дубина. За підсумками минулого року він добився найвищого в районі приросту на трактор. Бригада успішно підготувалася до весняних польових робіт, провела їх в істислі агротехнічні строки, з високою якістю. Щойн, Олександр Дубина разом з комсомольцем Сергієм Друшечем повернувся з Болгарії — хлопці нагородили путівками за відмінну роботу. Ото вже було розмовою з бригадою! Адже хлібороби нашої району зв'язані з друзями і міцна дружба з болгарськими друзями.

У день єдиного інформування всі комсомольці району і чимало неспілкуєвої молоді. Висока активність спільна у цей день не була випадковою. Вона скоріше є наслідком постійної участі кожного у справах свого колективу, своєї комсомольської організації.

В. ТРОЯНСЬКИЙ,
другий секретар Вільшанського райкому ЛКСМУ.

АКТИВНІСТЬ — ВИСОКА

танья були в основному вирішені до того. На нараді виступив делегат XIX з'їзду ВЛКСМ молодий механізатор колгоспу імені Г. Димитрова Віталій Кіров.

День єдиного інформування молоді пройшов цікаво й насичено. Вистав своєрідним звігом Комсомольських працівників — перед спільчанами. Комсомольці — перед комсомольськими комітетами і своїми товаришами. І треба сказати, їм було про що розповісти.

В рахунок листопада 1983 року працюють молоді швей промкомбінату, комсомолки Марія Афанасєва та Галина Волошина. «Нодчого відстаючого поруч!» — під таким девізом працюють молоді робітничі цеху пошиву курток. А дівчата цеху масового пошиву цього ж підприємства активно підтримали ініціативу знаменитих «Кожен слухач школи комсомольської політосвіти» — передовик виробництва. Це теж позитивно позначилося на

**Сьогодні — день народження Всесоюзної
піонерської організації імені В. І. Леніна**

Радісно зустрічають юні ленінці області своє свято — День народження Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна. 589 піонерських дружин, 3149 загонів нині крокують маршрутами Всесоюзного маршу «Ми дружбою ленінською сильні».

БІЛЯ ПАМ'ЯТНИКА ІЛІЧУ СЬОГОДНІ СКЛАДУТЬ РАПОРТ ПРО СВОЇ ДОСЯГНЕННЯ В НАВЧАННІ І СУСПІЛЬНО КОРИСНІЙ ПРАЦІ І УЧНІ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ДЕСЯТИРІЧКИ № 34, ЯКІ ТЕЖ ІДУТЬ МАРШРУТАМИ ВСЕСОЮЗНОГО МАРШУ — «ПІОНЕ-

РИ — ПАТРІОТИ-ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ», «ПІОНЕРИ — БАТЬКІВЩИНІ», «ПІОНЕРИ — ЗМІНА КОМСОМОЛУ». НА УРОЧИСТІ ЛІНІЙЦІ ТУТ БУДУТЬ І ПРЕДСТАВНИКИ ПРАВОФЛАНГОВОГО ЗАГОНУ ІМЕНІ О. МАРЕСЬВА. ЦІКАВО ЖИВУТЬ ЦІ СЕМИКЛАСНИКИ, ПЕРЕДУСІМ, — НАВЧАННЯ. А ШЕ УЧАСТЬ У ВСЕСОЮЗНІЙ ЕКСПЕДИЦІЇ «ЛІТОПИС ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ», ВИПРОБУВАННЯ НА «СТАРТАХ НАДІЙ».

На знімку: старша піонерожи-та Тетяна Васіна із семикласниками.

Добрими справами в нашій десятирічці слави-ться піонерський загін імені Зої Космодем'янської 4 «А» класу. В навчанні, громадській роботі і суспільно корисній праці юні ленінці показують приклад іншим загонам, ланкам піонерської дружини імені Олега Козю-вого. Переважна більшість піонерів навчаються на «5» і «4».

Голова ради загону Оксана Люта — відмін-ниця, заспівувача добрих справ. В загоні є працю-висте ядро. Це — Оксана Побідайло, Інна Базак, Тая Кондратенко, Окса-на Сороку, Світлана Корнійчук, Тамара Кузь-мичова, Андрій Кузь, Оксана Полішук, Тая Ракша, Сергій Скорейко. Вони — ініціатори добрих починань не лише в своє-му загоні, а й у піонерсь-кій дружині. Цих сумлін-них хлопчиків і дівчаток з червоними галстуками можна щодня бачити у підшкільних жовтених 1 «А» класу. Серед пер-шокласників вони на пер-рерах і в позаурочний час, читають їм цікаві книжки, йдуть маршрута-ми гри «Жовтень по країні Жовтня».

Всесоюзний марш юних ленінців став програмом дій піонерського загону. Всі піонери беруть ак-тивну участь в гуртках обласного і районного будинку піонерів, секціях ДЮСШ, шкільних гурт-ках.

Загін включився в похід бережливих. Тут ство-рено пост бережливих,

який очолює енергійна й ініціативна піонерка Та-мара Кузьмичова. Для то-го, щоб школярі навчили-ся берегти підручники, видання художньої літе-ратури, в класі проводять бесіди на теми: «Як про-довжити життя книги», інтернаціональні зв'язки юні кіровоградці.

ЯК ПОВ'ЯЖЕШ ГАЛСТУК...

«Книга — твій найкра-щий друг і порадник».

Ось недавно пройшов захист читачького форму-ляра Світланою Корній-чук та Андрієм Кузем. Оponentами були Тетяна Ракша і Сергій Скорейко.

Тісні зв'язки підтриму-ють піонери з шкільною бібліотекою та міською бібліотекою імені Миколи Устrowsького.

Активну участь беруть піонери в операціях «Міль-йон Батьківщини», «Успі-хой». Наприклад, Олег Дегтярьов і Тетяна Кри-вошея відзначилися в зби-ранні макулатури.

Не так давно піонери правохлангового загону були удостоєні високої честі — брали участь у районному фестивалі піо-нерської організації імені В. І. Леніна. Заслужує уваги змістовний і гарно оформлений альбом про Латвійську РСР, з піоне-рами якої підтримують

Великої Вітчизняної вій-ни і пішли захищати рід-ну Батьківщину від ні-мецько-фашистських за-гарбників. Вже є чимало фотографій. Є записи сло-гів колишніх воїнів. Цими діями проведена екскурсія на тему «Кіро-воградське підпілля в ро-ки Великої Вітчизняної війни».

На шкільній кролефер-мі «Пушок» діти люблять доглядати кролів. Піоне-ри Тая Бурліна і Воло-дя Кузенко свій вільний час проводять біля них.

...Цікаво пройшов збір загону на тему: «Як по-в'яжеш галстук — бере-жи його». І піонери пра-вофлангового загону вір-но дотримуються свого високого покликання — бути завжди попереду.

С. ЖИТНЯ,
старша піонерожи-та середньої школи
№ 30,
м. Кіровоград.

НА ЛУКАХ ТРАВИ ЗАПАШНІ

**ТВАРИННИЦТВУ — КОМСОМОЛЬСЬКУ
ТУРБОТУ**

ВІНШИХ школах Зна-м'янського району тільки збираються запро-наджувати таку практику, у Трєпівці ж до цього давно звикли. Запитаєте будь-кого із жителів села «Хто влітку громадську худобу випасає?», і пе-одмінно почуєте у відпо-віль: «Школярі».

Скрутно буває тварин-никам, доки учні не скла-дуть їсти. Не завжди є змога вивільнити людей від іншої роботи: скрізь руки потрібні. Зате з гри-ходом на ферму дітей по-легшення відчувається не-абияке. Доярки знають своє, кормачі турбуються лише кормами, а діти...

На роботу вони не за-пізнаються школи. Зав-жди приходить раніше. Тваринники, помічаючи стремління підлітків до самостійності, намагаю-ся не дати загнати цю му-вогню і роблять усе для того, щоб якомога міцніше вкорінилися в душі кожного школяра віра у свої сили.

Минулого року дев'я-тикласникам Людмилі Мелешук та Любої Чепурній, семикласникам Надії Бобошко, Світлані Вирук, Юрію Передеро та шестикласнику Анатолію Зав'ялову правління колгоспу «Маяк» доручи-ло доглядати за чередою корів молочноговарної ферми № 6. Вони турбу-

валися не лише про те, щоб усі 350 корів були напасені щоденно, але щоб і порядок був на фермі, щоб і корми вчасно роздавалися. За-відуюча фермою Єфросі-нія Кузьмича Черкес особливу надію поклада-ла на Люду Мелешук. І, мабуть, не лише тому, що в неї мати працює дояркою, батько тракто-ром ЮМЗ-6 розвозить корми, а бабуся тут-таки, на фермі, працює обліко-вцем. Передусім тому, що знає про сумлінше став-лення дівчини до роботи. Люда вже не один рік випасає колгоспну худо-бу. Вона починала ще з Юрієм та Сашком Поспайками, Леонідом Фале-єнком. Хлопці зараз служать в армії, а їхню справу продовжують мо-лодіші.

ТІ, КОМУ доводилося літньої пори опівдні проїжджати або проходи-ти неподалік од ферми, могли спостерігати, як повертається із пасовищ худоба. Люда Мелешук їде верхи на коні. Вона швидко освоїлась із вер-ховою їздою, і тепер Ор-лик став незамінним по-мічником: з його допо-могою можна легко упрям-ляти навіть таку вели-кою кількістю корів.

Неподалік череди часто можна було приглядіти і зовсім малих пастушків. Здавалось, що вони тут

чи не найголовніші. Над усе пишалися тим, що мали при собі собак: чо-гось це їм здавалося пі-дби службою на кордоні. Тузик чи Рябок також відчували особливість моменту. Для них може й краще було б чкурнути куди-небудь, але коли вже беруть на службу, тут непослуху бути не повинно.

Старші школи й відса-дили хлопчиків додому: мовляв, чого вам за на-ми в таку дальню бігати, гуляти б собі біля двору, щоб батьки потім не шу-кали. Ображені «пастухи» відходили трохи вбік і чекали моменту, коли треба буде з їхнього боку завернути котурус із ко-рів. Тоді дітям наче авго-матично поверталось пра-во аж до полудня були на вигоні (все одно різ-не його додому не спровадили). Бо такі ж цікаво тут. Дівчата і хлопці інколи книжки, кі-нофільми переповідають. Без годинника, призу-ривши очі або зробивши над ними з долоні лашек, точно вгадують час.

МТФ № 6 не єдина в колгоспі, де допомагають діти. Іван Сніжкоп, Мико-ла Петришин та Чета За-тан випасали 300 голів великої рогатої худоби на МТФ № 2. А Валерій Кучеренко нас телят.

Раніше ця допомога бу-ла стихійною. А навесні 1982 року комітет комсо-молу школи, піонерська дружина, складаючи план формування трудових об'єднань школярів, за-твердили склад загону по випає худоби. Такий підхід до справи подоба-ється тваринникам кол-госпу. З допомогою учнів ферма № 6 за підсумками соціалістичного змагання зайняла перше місце в колгоспі. Приріст живої ваги молодняка з 482 грамів на добу в червні зріс до 840 грамів у лип-ні. Школярі заробили

близько 2 тисяч карбо-ванців.

Про роботу загону тва-ринників восени на засі-данні комітету комсомо-лу доповідала Люба Че-пурна. Першого вересня, на святі першого дзвоні-ка, про сумлінність шко-лярів говорив секретар парторганізації колгоспу «Маяк» П. Н. Сидельник. Їм вручили грамоти, цінні подарунки, лугівки на теплохід «Адмірал Нахі-мов».

Чи варто говорити про виховний бік справи? Ма-буть, буде достатньо на-вести думку організатора позакласної роботи шко-ли М. В. Дішката:

— Відколи у нас, наля-годилися тісніші стосунки з місцевим господарства-ми, влітку зовсім не буває правопорушень серед уч-нів.

Цього року школярі ук-лали з колгоспом договір і зобов'язалися виростити 150 голів молодняка, одержавши при цьому 600 грамів середньодобового приросту ваги. Широко будуть застосовувати електропастухи.

«Моя праця впливаєється в пра-цю моєї республіки» — ось той девіз, якого до-тримуються вони.

14 квітня технічна рада районного управління сільського господарства, президія райкому проф-спілки працівників сіль-ського господарства, бюро міському ЛКСМУ та районного відділу народ-ної освіти прийняли умо-ви соціалістичного зма-гання серед учнів загаль-ноосвітніх шкіл району по вирощенню великої ро-гатої худоби влітку 1983 року.

Отак міцніють зв'язки школи з виробництвом, надається посиленна допо-мога господарствам, ви-ховуються в праці зят-рашні господарі селі.

В. АФАНАСІЕНКО,
спецкор «Молодого
комунара».
Знам'янський район.

**12--13 травня на Кіро-
воградському ремонтно-
механічному заводі Укр-
ремтресту відбувся рес-
публіканський конкурс**

ПЕРЕМОГЛА ВПЕВНЕНІСТЬ

**професійної майстернос-
ті токарів, які працюють
на підприємствах Держ-
комсільгосптехніки УРСР.**

За умовами змагання в ньому брали участь пред-ставники усіх областей України, розділені на дві вікові групи: до 28 років і старше. Але такий поділ можна назвати чисто умовним, бо в більшості своїй «ветерани» були всього на кілька років старші від молодших учас-ників. Друга особливість конкурсу полягала в то-му, що токарі виступали в трьох зонах, складених за географічним принци-пом.

Напруга змагання ви-явилася вже з самого йо-го початку, коли автори-тетна комісія приймала екзамен з теорії. Хоч і хвилювалися учасники, але вони виявили хоро-ді знання, зокрема, нозид, прогресивних методів ор-ганізації праці.

Та всі розуміли, що головне — друга частина конкурсу. Адже журі оз-новну увагу звертало на швидкість і якість вико-нання практичного зав-дання. Для деякого було проблемою пристосува-тись до незвичного устат-

кування, бо ж не на всіх підприємствах однакові верстати. І переміг той, хто подолав хвилювання, зумів добре зосередин-тись.

Як же виступили пред-ставники Кіровоградщини? М. Тихоаський з Уль-яновської райсільгосптех-

ніки і ф. Кобець з Олек-сандрійського ремонтно-механічного заводу Укр-ремтресту зайняли у сво-ій зоні відповідно друге і четверте місце. Впевнено виконав завдання тока-р Кіровоградського ремонт-но-механічного заводу В. Папенко, який виступав поза конкурсом. Всі вони належать до старшої ві-кової групи.

Серед молодших учас-ників змагання призомі місце посіли Казимир Фі-лякєвич із Самбірської райсільгосптехніки Львів-ської області, Сергій Та-раненко з Чернігівського ремонтно-механічного за-воду і Станіслав Решетник з Ярмолинської райсіль-госптехніки Хмельницької області.

Переможці нігородже-ні грамотами і диплома-ми Державного комітету УРСР по виробничо-тех-нічному забезпеченню сільського господарства, цінними подарунками. Вони візьмуть участь у всесоюзному конкурсі. Кіровоградський обком ЛКСМУ відзначив грамо-тами В. Вистяніна, Л. Боні-даренка та В. Ісупіна із Закарпатської, Полтавсь-кої та Ворошиловградсь-кої областей. Ці токарі хоч і не зайняли перші місця, але виявили неза-лику волю до перемоги.

А. ЛІСНИЧИЙ
м. Кіровоград.

Роздуми про фільм
Р. Балаєна «Польо-
ти уї сні і начу»

На межі взаємин

Діла за одною виходять на екран життєвиські історії, більше схожі на казку, ніж на реальність. Але, мабуть, є попит, коли надходять пропозиції. Глядачі, надивившись таких фільмів, життя і побут намагаються влаштувати «як у кіно». Звички аристократичні переймають. Ну, скажімо, каву у ліжко подавати. І якщо для кіногероя це було цікаво, то для глядача, що взявся «робити життя» з нього, лише престижно і модно. Словом, як у кіно.

Новий фільм молодого українського режисера Романа Балаєна і талановитого сценариста Віктора Мережини «Польоти уї сні і начу» якимось чином належить до щасливих винятків сучасного кінематографу, що прямо протиставляється безконфліктним «казочкам». Навряд чи схоже хто влаштує своє життя так, як головний герой фільму Сергій Макаров...

З Сергієм ми знайоміться на порозі його сорокаріччя. Життя змушує визнати, що сорок — далеко не вісімнадцять. Стрілка годинника небла-

ганно рухається вперед. Чого ти досі? Та схоже, наш герой ще не ставив перед собою подібного запитання. Він стурбований іншим...

наприклад, як відпроситися з роботи і встигнути на побачення до іншої жінки, до речі, і був «застуканий» дружиною, як говорить сам Макаров, його єдина тільки особа, з якою — все, крім обов'язку. До кого ж притулюється? «До телеграфного стовпа». — Радить одна і розлученої жінкиє дверима машини. Відбирає ключі від квартири і підписує «спокійно починає досвідчати інше. Здається, саме час розвільнитися, занепокоїтися. Та де там...

Натомість він повертається на роботу, зізнається в усьому співробітникам. Не викликавши своєю розповіддю співчуття, Макаров влаштовує скандал, ображає колег і кладе на стіл начальника заяву про звільнення. Незабаром він буде пити і поприятельськи розмовляти зі своїм начальником, через день співробітники веселитимуться на його дні народження.

Майже щодня чоловік, як казав хтось із кінокритиків. Можливо, тому і прощають йому все з такою ж легкістю, як прощають витівки дітям. Але чи не час Сергієві

щось радикально змінити у собі?

Образ Сергія Макарова не підлягає однозначному тлумаченню. Ця людина, позбавлена власного «я», людина без внутрішньої опори, без сили волі, котиться по інерції. І в той же час він чесний перед собою, байдукий до матеріальних благ — була б сорочка на тілі та кілька карбованців у кишені. Виконавець головної ролі Олег Янковський вважає цю роль найскладнішою і найбагатішою у своїй творчості.

Дехто зараховує Макарова до героїв негативних і дивується: з якого часу людина безпринципна, безвідповідальна стала героєм екрану? Для чого такі герої у кіно, коли їх і в житті достатньо? Адже молодіжне наслідувати подібних Макарових...

ТІМ, ХТО протестує проти появи Макарових на екрані, хочеться нагадати, що такий герой не новина. Пригадаймо драматургію О. Вампілова чи кінофільми Г. Данелія. Детально малював подібних героїв ще А. П. Чехов.

Чи не наше всепроникнення, байдукисть породили таких типів? Спочатку всім подобається їх безпосередність, легковажність, дотепні витівки. Всі милуються її наївністю і тільки хитають головою, коли така доросла дитина щось утне. Але ж не можна прощати до нескінченності. Та не може зрозуміти цього Сергій Макаров. Не розуміє, що не можна зловживати гостинністю людей вибачати, не розуміє, що повага

їх заснуговується вчинками, а не витівками.

Тільки-но йому ж докорили товариші, здавалося, зрозумів беззастовність такого життя, обіцяв стати іншим. А потім — черговий жарт. Сергій гойдався над річкою, скрикнув, щось шубовснуло у воду. Гостям здавалося, що він зірвався, кицнувся на допомогу, серед осені готові були пірнати у студеному воді, як раптом із-за дерев долинує сміх Макарова. Колиш би, може, й посміявся над цією витівкою, а тепер годі, терпець урвався.

СБ НА такий межі взаємин закінчується цей повний болю фільм. Зал залишається з похуттям суму: колиш, можливо, і ти смієшся над дотепами такого витівника. А що, як і йому зараз самотньо, як Макарову? Фільм Р. Балаєна і В. Мережини хвилює, змушує переосмислити деякі цінності.

Близьким вийшло в картині тріо — Олег Янковський (Макаров), Людмила Гурченко (Лариса), Олег Табаков (Микола Павлович). Надзвичайно точно зіграла дружину Сергія актриса О. Зоріна, а з ролі його пасії ефектною була московська школярка О. Костіна. Похвали заслугу і операторська робота Білена Калюти. Словом, група зробила все, щоб фільм хвилював і запам'ятався, щоб все в ньому було не «як у кіно».

Л. ЯРМОЛЕНКО,
студентка факультету журналістики КДУ.

ДО 40-РІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ ПЕРЕМОГИ

(Повість фронтових буднів)

Комсомольська юність Валентина Івановича Квашина гартувалася 30-ми роками. Потім він брав участь у боях на озері Хасан, де зустрівся з легендарним маршалом В. К. Блюхером, воював із білофінінами.

З першого до останнього дня Великої Вітчизняної війни лікар-комуніст пройшов вогненними дорогами війни. В. І. Квашин нагороджений орденами Червоного Прапора, трьома Червоною Зірками і Вітчизняної війни I і II ступенів, а також бойовими медалями.

На фронті, в неймовірно напруженій обстановці хірург В. І. Квашин за роки війни зробив більше п'яти тисяч складних операцій, завдяки яким було збережено життя тисячам радянських воїнів.

Незважаючи на свої сімдесят років, вестеран війни і досі стоїть на благородній вахті охорони здоров'я колишніх фронтовиків. Він працює в Кіровоградському госпіталі для інвалідів Великої Вітчизняної війни.

Ця розповідь про комуніста, людину і лікаря-воїна Валентина Івановича Квашина.

І. СЕРЦЕ НА ДОЛОНІ

Зима 1912 року стелалася по снігових заметах чорні шлейфи ідкого диму і вкривала страшим роботою воронки багатостраждальну землю Добрусу. Невеличке степове село з приземкуватими назанками сховалося у

нати занесли трьох поранених червоноармійців. Їх обережно поклали біля столу на нолі торішньої соломки, і медсестра Маруся Целикова почала обережно роздавати крайнього бійця.

Розпочався звичайний фронтовий день лікаря Квашина. До пізнього вечора він не розпрямляв спини над операційним столом. Лік операцій тут уже ніхто не вів. Ішлося про життя наших славних воїнів.

Коли вже зовсім спочило, два кремезних санітари, відхиливши ногою сімешні двері, обережно внесли на брезентових ношах важко пораненого командира кулеметного взводу. Він лежав горілиць, міцно стиснувши безкровні уста і, затаманеними від болю очима безтямно дивився на припічок, на якому блідими язиками полум'я лизали сизу темряву три кагачі, зроблені із приплюснутих снарядних гільз.

Становище кулеметника було безнадійним. Куля пробила не тільки легі, але зачепила і серце. Врятувати його могло хіба що чудо. І саме на нього і відважився молодий військовий хірург Квашин.

Він уважно оглянув груди пораненого. На луску м'яса зачепилася. Стислімих руками по обличчю, ніби змиваючи з нього страшенну втому, і раптом на подих спокійним і рівним голосом сказав операційній сестрі:

— Готуйте до операції. Та здивовані підняла брови і, ще не вірячи словам хірурга, майже пошепки перепитала:

— До операції? Та це ж на серці...

— Знаю, Марусю, знаю. Але зараз дорога конна хейлика, тож поспішай.

Останнє він додав, уже ретельно і старанно намілюючи руки під умивальником. Власне, таку операцію на серці Валентин Іванович спостерігав до війни в Дніпропетровську. Ті тоді провів знаменитий професор в прекрасній клініці. Про це писали газети.

Гільзи-світильники поставили ближче до столу. Хірург натягнув на голову блискучий рефлектор, щоб його відблиск збільшував потік світла. Високо підняв перед собою руки і глибоко зітхнув.

... Він не чув як здригнулася вікна від вибухів бомб і снарядів. Не бачив, як раптом почала підозріло блимати одна гільза-лампочка і Маруся, злякано зойкнувши, ледве не випустила з рук прокип'ячений пінцет. Не помічав, як санітар все частіше і частіше вимокував марлевою салфеткою рясний піт на його чолі.

(Далі буде).

Майор медичної служби
В. І. КВАШИН у роки
війни.

глибоку балку, піднявши благально до неба обвуглені віти дерев. Десь поруч глухо озивалася артилерія. За три кілометри знаходилася передова лінія фронту.

Учасники операційної групи медсанбату № 141 на чолі із воєнлікарем другого рангу Валентином Івановичем Квашином переступили поріг старої сільської хати, що підслупували вікнами дивилася на безлюдну, похмуру вулицю, і відразу ж почали переобладнувати її під операційну. Глиняні стіни і давно небілену стелею затягнули біло-світлим простирадлом. Широкий, незграбний стіл накрили клеёнкою і стерильним простирадлом. У кутку прилаштували похідний умивальник.

Хірург Квашин, який ось уже третю добу не спав, поспіхом одягнув білий халат і коротко кидав через плече санітару Трохиму Усенку:

— Скоріше розстелю «буржуйку» і грій воду.

— Слухаю, товаришу воєнлікар. Але ж вона, нлята, починає диміти.

— Виведи трубу у вікно.

— Але ж...

— Виконуй наказ. «Буржуйку», бляшану примитивну плиту із догою, зігнутою коїном трубою, встановили на похутті, прямо під закіптованими іконами, і димок від неї вивели надвір. Щільні швидко зашпательвали ганчір'ям і ватю.

Саме в цю мить до кім-

М. ШЕВЧУК.

ЧОМУ СУМНИЙ, ФІНАЛІСТ?

Цей турнір почався через чотири дні після того як в області закінчився Тиждень «До праці і оборони СРСР — готовий!». Отже до Кіровограда на першість обласної ради ДСТ «Колос» з багатоборства ГПО мали приїхати ті, хто ще раз перевірить себе під час травневих стартів.

Вже з перших записів у суддівських протоколах можна було зробити висновок, хто на цих змаганнях лідуватиме. В повному складі (по вісім чоловік) виступали команди Долинського, Кіровоградського, Устинівського районів, міста Кіровограда. І кожен переконувався, що тільки колективом можна наблизитися до перемоги: один, нехай він і недосяжний для інших, годі не зробити.

Перші знайомства. Учень Кіровоцької середньої школи Долинського району Микола Момонтов у своїй віковій групі (ступінь «Сил і мужність») перемагає майже всіх ровесників на стометрівці, в стрілецькому тирі, епівесно діє на кросовій дистанції, плавальному басейні. Тому відрядний результат — вище другого спортивного розряду. Наставник десятикласника Е. Бондюк, який теж виступав на цих змаганнях, першим привітав хлопця з перемогою.

Серед значківців ступеню «Фізичне удосконалення» відзначився ще один долинчанин — кандидат у майстри спорту Григорій Бондюк.

У нього теж перше призове місце. «Срібло» дісталось завідувачі дитячим садком із селів Іванівки Людмилі Корнєвій. Залізкові очки дали команді Долинського району й інші члени збірної, які брали активну участь у Тижні ГПО, регулярно виступають на районних змаганнях.

Що сильніша команда представляла кіровоградську міську раду «Колоса». Тут перші призи отримали чотири спортсмени — Ольга Комарчук, Людмила Француз, Олександр Глуценко та Алла Мірошніченко.

Окремо хочеться сказати про робітників ремонтно-механічного заводу Укрремтресту Олександра Глуценка. В нього були сталі результати на кожному етапі змагань. Якщо хтось із суперників і перевершував його в якомусь виді, то залишався позаду під час чергового старту. Так, скажімо, сталося з представниками Кіровоградського та Петрівського районів. Вони випередили Глуценка на стометрівці. Але не зуміли павіть порівнятися з ним у тирі, плавальному басейні. Глуценко, набравши 130 очок, перекрив норматив кандидата в майстри ГПО. Таким має бути багатоборець ГПО. Бо на стадіні Олександр приходить ліві на день. Два-три рази на тиждень він на водній доріжці, вогнесному рубезі.

Впевнено виступали на турнірі багатоборці

Кіровоградського району. Любов Семенко, Валентин Беляєв, Марія Шевченко поєвили за собою товаришів і віддали команду від спортсменів обласного центру лише на 29 очок. А в долинчан — 482 очка — третє місце.

Організатори турніру відзначили зрослу майстерність багатоборців. Передусім — представників Устинівського району, які вийшли на четверте місце.

Але якщо проаналізувати результати всіх 120 учасників змагань, то можна зробити висновок: не всюди серйозно готувалися до турніру в Кіровограді. Наприклад, лише по одному-два члени команд Новозирхангельського, Новомиргородського, Вільшанського та Олександрівського районів склали злілік. Багатоборці з Вільшанки Гаїсія Мироненко та Сергій Прокопенко на вогнесному рубезі вибили всього 10—17 очок із 50 можливих. Так само й Олександр Моззлевський (Олександрівський район) і Олександр Белков (Новомиргород) — 17—16 очок. «Рекорд» дня на стометрівці встановила та ж Гаїсія Мироненко — 18,8 секунди (на золотий значок треба 16,0).

Не будемо звинувачувати початківців у тому, що вони осоромились перед досвідченими учасниками турніру. Деякі юнаки і дівчата, що приїхали в Кіровоград, тільки почали готуватися до складання нормативів ГПО, а окремі з них вперше в цьому році

взяли в руки гвинтівку, а на бігу доріжку не виходили ще з осені минулого року. Тож вина за низькі показники лягає насамперед на відповідальних грацівників районних рад «Колоса». Бо вони безвідповідально поставили до комплектації команд (ще раз підкреслимо, що в них мали бути кращі з кращих — чемпіони колгоспів, радгоспів, районів). Гадаємо, фізкультурні працівники самі погодяться, що й ось такі цифри мають їх стурбувати: на турнір мало приїхати 176 учасників, стартувало 120. В деяких командах замість восьми було лише по 2—3 спортсмени. А з Новгородки і Голіванівська не приїхав на змагання жоден багатоборець. Як тут можуть бути виправдання?

Незабаром обласний фінал чемпіонату країни з багатоборства ГПО не призи «Комсомольськ» правдиві. І результати стартів Тижня ГПО та першості обласного спортивного сільського спортивного товариства мають стати приводом для предметної розмови в обласній комітеті та облоді «Колоса». Та й у комітетах комсомолу саме час ще раз згадати про розв'язання проблеми впровадження комплексу ГПО. Бо на турнірі, що відбувся щойно в Кіровограді, багато юнаків і дівчат комсомольського віку мали значно нижчі показники, ніж ті, кому вже за сорок.

СУБОТА

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час» 8.45 — АБРИ-Дейка 9.15 — 21-й гірник «Смертлого» 9.25 — Для вас, батьки 9.55 — Більше хороших товаришів 10.25 — Телефільм «Вічний пошук» Частинка 2-а, 7 серія. — «Безсмертя» 11.45 — Світ росте 12.30 — Телефільм «Москвичка» 14.00 — Російський музей. Радянське декоративно-прикладне мистецтво. 14.30 — Новини 14.45 — V Міжнародний фестиваль телепрограм про народну творчість «Веселля». Співає Руна Леїла

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика 8.15 — Якщо хочеш бути здоровим 8.30 — Фільм «Світ у гронах вишні» 10.00 — Радіо пошта 10.30 — Зустріч з молодими працівниками міліції в Концертній студії Остапів 12.45 — Програма Латвійської студії телебачення 14.20 — Док. фільм «Міста людей» 15.05 — Міжнародний огляд 15.20 — Відраження в Ангарах 15.20 — Передача 2 із циклу «Наука і життя» 15.50 — Музичний кіоск 16.20 — Док. телефільм «Понеділок — вишній день» 17.05 — Концерт Великого симфонічного оркестру ЦТ і ВР 18.05 — Документальний екран 19.15 — Здорова! 20.00 — Вечірня казка. Мультифільм «Все навчання» 20.15 — Науково-популярний фільм «Не зупинилося життя» 20.25 — Міжнародні змагання з веслування на байдарках і каное пам'яті Ю. Рибчинського 21.00 — «Час» 21.25 — Телефільм «Метелик»

«Наш друг — спорт» 20.40 — Телевізійна школа плавання. Урок п'ятий 20.50 — «На добраніч, діти» 21.00 — «Час» 21.35 — Художній телефільм «Сільва» 1 серія 22.55 — Новини

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика 8.15 — Якщо хочеш бути здоровим 8.30 — Фільм «Світ у гронах вишні» 10.00 — Радіо пошта 10.30 — Зустріч з молодими працівниками міліції в Концертній студії Остапів 12.45 — Програма Латвійської студії телебачення 14.20 — Док. фільм «Міста людей» 15.05 — Міжнародний огляд 15.20 — Відраження в Ангарах 15.20 — Передача 2 із циклу «Наука і життя» 15.50 — Музичний кіоск 16.20 — Док. телефільм «Понеділок — вишній день» 17.05 — Концерт Великого симфонічного оркестру ЦТ і ВР 18.05 — Документальний екран 19.15 — Здорова! 20.00 — Вечірня казка. Мультифільм «Все навчання» 20.15 — Науково-популярний фільм «Не зупинилося життя» 20.25 — Міжнародні змагання з веслування на байдарках і каное пам'яті Ю. Рибчинського 21.00 — «Час» 21.25 — Телефільм «Метелик»

МЕДІА

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час» 8.45 — Концерт Державного академічного російського народного оркестру Ім. М. Ойстра 9.15 — Док. телефільм «Валхал» 9.30 — Будильник 10.00 — Служба Радіо СРСР Союз! 11.00 — Здорова! 11.45 — Радіо пошта 12.15 — Зустріч на радіо 12.30 — Сільська година 13.30 — Музичний кіоск 14.00 — Сьогодні збираємось у вас 15.00 — Концерт 15.50 — Мультифільм «Як кішечка і собачка мила підлогу» 16.00 — Клуб мандрівників 17.00 — Більше виготовлюємо і відпочиваємо 17.05 — «Вісник» 17.10 — З досвіду роботи партійних, радянських організацій України з листами, пропозиціями і скаргами трудящих. У передачі беруть участь член ЦК КПРС секретар ЦК Компартії України Б. В. Качур, член ЦК Компартії України, перший секретар Херсонського обкому компартії України А. М. Гіренко, член ЦК Компартії України, пер-

ший секретар Волинського обкому компартії України Л. І. Палащенко, голова Київського міськвиконкому Героя Соціалістичної Праці В. А. Згурський 18.05 — Міжнародні панорами 18.45 — Співає Г. Васильєв 19.00 — Експресний матч чемпіонату Європи з футболу Збірна Польщі — збірна СРСР у перерві — Велогонка Мінус 21.00 — «Час» 21.35 — Концерт Героя Соціалістичної Праці, лауреата Ленінської премії народного артиста СРСР Е. П. Лельса 22.30 — Футбольний огляд 23.00 — Новини

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика 8.20 — Телефільм «Засвіт речі» 9.30 — Док. фільм 10.20 — Концерт 10.55 — У світі тварин 11.55 — В гостях у казки «Філет» — Йосип Селіва 13.35 — Стадіон для всіх 14.05 — Ніч на 83 15.00 — Науково-популярний фільм 15.20 — Розповідають наші кореспонденти 15.50 — Телефільм «Ян-Кригоф» 2 серія 16.45 — Любителям хорошого співу 17.30 — Міжнародні змагання з веслування на байдарках і каное пам'яті Ю. Рибчинського 18.00 — Мультифільм 18.20 — Міжнародні змагання зі стрибків на батуті пам'яті льотчи-акошениці СРСР Г. Доронської 19.05 — П'ять хвилин на роздуми. В гостях у сім'ї Софії Ротару 20.00 — Вечірня казка 20.15 — По Індії. Кінопанорама 20.45 — Народні мелодії 21.00 — «Час» 21.35 — Фільм «Контральна смуга»

раніш, діти» 21.00 — «Час» 21.35 — Художній телефільм «Сільва» 2 серія 22.55 — Новини

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика 8.20 — Телефільм «Засвіт речі» 9.30 — Док. фільм 10.20 — Концерт 10.55 — У світі тварин 11.55 — В гостях у казки «Філет» — Йосип Селіва 13.35 — Стадіон для всіх 14.05 — Ніч на 83 15.00 — Науково-популярний фільм 15.20 — Розповідають наші кореспонденти 15.50 — Телефільм «Ян-Кригоф» 2 серія 16.45 — Любителям хорошого співу 17.30 — Міжнародні змагання з веслування на байдарках і каное пам'яті Ю. Рибчинського 18.00 — Мультифільм 18.20 — Міжнародні змагання зі стрибків на батуті пам'яті льотчи-акошениці СРСР Г. Доронської 19.05 — П'ять хвилин на роздуми. В гостях у сім'ї Софії Ротару 20.00 — Вечірня казка 20.15 — По Індії. Кінопанорама 20.45 — Народні мелодії 21.00 — «Час» 21.35 — Фільм «Контральна смуга»

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ СЕРЕДНЄ МІСЬКЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 7

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ

зі строком навчання 3 роки:

столяр-перестатник,
монтажник конструкцій — музляр,
ліногравальник-плитковик, мозаїст-штукатур,
малювальник,
електрогазоварник,
автомобільно-шофер,
електромонтажник,
машиніст автомобільного крана,
машиніст бульдозера, екскаватора.

На ці спеціальності приймають юнаків та дівчат з восьмирічною освітою, віком від 15 до 25 років. Особам, які закінчили навчання, видається диплом про закінчення середньої школи і призначається розряд по набутій спеціальності.

На спеціальності зі строком навчання до 1 року

(група комплектується з осіб, які закінчили 10 класів, а також звільнених із лав Радянської Армії):
ліногравальник-плитковик, мозаїст (1 рік, стипендія — 75 крб.);
водій автомобіля категорії «С» (навчаються 5 місяців, стипендія — 75 крб.);
муляр по внутрішніх матеріалах (6 місяців, стипендія — 100 крб.).

Особ, прийняті до училища, забезпечуються триразовим харчуванням.

обмундируванням, гуртожитком. Під час проходження виробничої практики вони одержують 50 процентів заробітку.

Час навчання в училищі зараховується до безперервного трудового стажу.

Осіб, які закінчили училище з відзнакою, приймають до вищих навчальних закладів і технікумів поза конкурсом.

При училищі працюють спортивні секції, гуртки технічної творчості, художньої самодіяльності.

Учні, які успішно навчаються на вибрану спеціальність, можуть набути на третьому курсі додаткову спеціальність водія автомобіля.

Початок навчання — 1 вересня.

Вступники повинні подати такі документи:

заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт або свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання, шість фотокарток 3x4 см, довідку про профілактичні щеплення.

Документи приймають у канцелярії училища.

Адреса: м. Олександрія, Перемозький мікрорайон, вул. Нагорна, 104.

Іхати автобусом «А» до зупинки МІТТУ № 7.

Зам. 34.

Дирекція.

КІРОВОГРАДСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 1

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на такі спеціальності:

оператор зв'язку (строк навчання — 1 рік, кваліфікація — 2-й клас);

електромонтер станційного устаткування міського (місцевого) телефонного зв'язку (строк навчання — 1 рік, кваліфікація — 4-й розряд);

електромонтер станційного устаткування сільського телефонного зв'язку (строк навчання — 1 рік, кваліфікація — 4-й розряд);

телефоніст міжміського телефонного зв'язку (строк навчання — 1 рік, кваліфікація — 2-й клас);

телеграфіст (строк навчання — 1 рік, кваліфікація — 2-й клас);

радіомеханік по обслуговуванню й ремонту радіотелевізійної апаратури (строк навчання — 2 роки, кваліфікація — 4-й клас);

кіномеханік (строк навчання — 1 рік).

До училища приймають юнаків та дівчат, які мають середню освіту.

Прийом заяв — з 1 червня по 20 серпня.

Початок занять — 1 вересня.

Прийом до училища — за конкурсом атестатів та після співбесіди з курсу фізики за програмою середньої школи.

Тих, хто має гостру потребу в житті, забезпечують гуртожитком.

Для вступу необхідно подати: документ про освіту (оригінал), довідку про склад сім'ї та заробітну плату батьків, медичну довідку (форма №286), шість фотокарток 3x4 см, направлення від підприємств зв'язку, «Побутрадіотехніки», кіннофікації.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Ініціативна, 16/32-6. Тел. 3-10-31, 3-11-78.

Зам. 31.

Дирекція.

ШАНОВНІ КІРОВОГРАДЦІ!

Кіровоградська телеграфно-телефонна станція пропонує свої послуги по автоматичному міжміському телефонному зв'язку.

Коди і телефони довідкових бюро АТС міст, з якими встановлено автоматичний міжміський телефонний зв'язок

Напрямок	Код	Додаткові знаки номера	Телефони довідкового бюро АТС
Біла Церква	89044	63	5-12-99
Бориспіль	89044	95	5-24-99
Володарка	89044	69	5-13-00
Дніпропетровськ	89056	0	22-22-22
Донецьк	89062	0	22-22-22
Київ	89044	2	22-22-22
Кривий Ріг	89067	0	
Миколаїв	89051	00	5-15-55
Москва	89095		
Одеса	89048	0	22-22-22
Полтава	89053	22	2-22-22
Переяслав-Хмельницький	89044	67	5-23-79
Черкаси	89047	22	2-22-22
Фастів	89044	65	5-80-40

РАЙЦЕНТРИ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Бобринець	89217	—	2-12-22
Вільшанка	89218	—	9-13-88
Гайворон	89214	—	2-14-44
Голованівськ	89212	—	2-14-44
Долинська	89248	—	2-22-22
Добровеличківка	89216	—	2-22-22
Знам'янка	89247	0	22-22
Компаниївка	89230	—	9-14-44
Мала Виска	89210	—	9-22-22
Новоукраїнка	89211	—	2-22-22
Новгородка	89231	—	9-16-44
Новомиргород	89219	—	9-12-22
Олександрія	89244	—	2-22-22
Олександрівка	89232	0	22-22
Онуфріївка	89245	—	9-12-22
Петрове	89246	—	9-12-22
Світловодськ	89243	0	34-34
Ульянівка	89213	—	9-12-22
Устинівка	89249	—	4-14-49

ДО ВІДОМА АБОНЕНТІВ КІРОВОГРАДСЬКОЇ МІСЬКОЇ ТЕЛЕФОННОЇ МЕРЕЖІ, ЯКІ КОРИСТУЮТЬСЯ АВТОМАТИЧНИМ МІЖМІСЬКИМ ТЕЛЕФОННИМ ЗВ'ЯЗКОМ!

Для виходу на автоматичну міжміську телефонну станцію необхідно зняти трубку, набрати номер 89, потім код потрібного міста, номер телефону, який викликаєте, і номер телефону, з якого дзвоните.

Пауза між набором цифр повинна бути мінімальною, не більше 10 секунд.

При правильному наборі через 2—5 секунд ви почуєте для коротких сигналів високого тону. У разі відсутності одного або двох перевірних сигналів, звертай-

теся по телефону до чергового техніки своєї АТС.

АТС-2 — 2-33-33
АТС-3 — 3-33-33
АТС-4 — 4-13-99
АТС-6 — 6-33-33
АТС-7 — 7-33-33

При повному з'єднанні через 20—30 секунд після набору всіх цифр ви почуєте сигнал виклику або — зайнято. Якщо через 30 секунд з'єднання не вийшло, покладіть трубку й звертайтеся до техніки АТС по тел. 2-58-20, 2-82-18.

Адміністрація Кіровоградської телеграфно-телефонної станції.

Зам. 35.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
областного комітета
ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; підлітків комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-58-65; ректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

БК 05651.

Індено 61103.

Обсяг 0,5 друк. арк. Зам. № 248.

Тираж 55 500.